



Išdykę.Sonetai. XXI.

Jausmų traukinys, niekas jo stabdyti nebandys... Jisai važiuoja tik į vieną pusę, įdomu ar ilgai dar su manimi būsi?! O gal į klastingą likimo labirintą mane vieną netyčia savo nepaprastai kerinčiu žvilgsniu pasiūsi...? Gal niekada mano stebuklingiems kerams taip ir nepaklusi...? O mano brangiausioji svajone, negi imsi ir taip paprastai, kaip labai trapus, spalvotas vitražas suduši?! Mano brangiausia Laimės paukšte, negi taip lengvai iš mano likimo rankų išsprūsi?!

Mano sudužusios viltys yra į smulkias daleles... Kas gi jas man suklijuos, kas pagalbos ranką paduos? Erotas Mūsų brangiais likimais nerūpestingai gros... Ne vienas įsimylėjas dėl saldžios nuodėmės pasiduos... Mano kerintis žvilgsnis romantiška Meilės guolį klos... Mano lūpos Tavo labai švelnų kūną glamonėmis nuklos... Dėl Tyros Meilės net ištikimiausias angelas pasiduos... Mano jaukus glėbis ne vieną vakarą Tave paguos... Jausmų traukinys taip lengvai nesustos!

Mano gyvenimo kelias yra klastingas ir vingiuotas, tikrai ne rožėmis klotas... Kiekvienam paslaptingas likimas yra duotas su įvairiais gyvenimo išbandymais ir iššūkiais... Retkarčiais būna taip liūdna, kad norisi pabėgti nuo pačio savęs... Didžiausia problema, kad nepabėgsi nuo savęs pakliuvęs į Tau skirto likimo erdves... Aš savo sapne mačiau sningančias žvaigždes, jos krito pamažu, šokdamos išdykusį Meilės šokį... Apie stebuklingą Meilės šalį Tu turbūt nenutuoki!

Sukasi mėlyni Meilės debesys aukštai, aukštai, nepasiekia jų net likimo aitvarai... Debesys mėlyni, tokie ryškus, tarytum krištolai... Man ne vieną gražų laišką parašei, sapne savo paveikslą ant mano kūno medumi savo labai švelniomis rankomis tapei... Nuo nerealiu svajų pakilusi ligi dangaus buvai, lėtai man žvaigždeles naktį rašei... Nusileidusi man jas dovanojai, savo saldžiais būčiais mane šiltai apklojai... Gražius žodžius man į ausį tyliai kartojai...

Sninga vasarą naktį ryškiomis žvaigždėmis iš aukštai. Mano sapne Tu arti, šalia manęs buvai, švelniai glostei mano kūną, saldžiau tik stebuklingose pasakose būna! Kada gi aplankys mane fortūna?! Noriu padovanoti Tau auksinę, gražią karalienės karūną ir didelę karalystę! Būtų kvailystė, jei manęs nepasirinktum savo karaliumi! Noriu apdovanoti Tave aukso medaliumi, mano paslaptingi kerai turi neįtikėtinų galių, pakerėsiu aš Tave tikrai, man padės išdykę Meilės angelai!!

Lakrodžio rodyklės lėtai tiksi, tikiuosi su manimi laiminga liksi! Išdykę Amūrai, Mums iš toli akimis mirksi! Mano širdelė nuo geismo ir aistros lėtai tvinksi... Kada gi, ryškiausioji visame pasaulyje Žvaigždute mano švelniame glėbyje saldžiai užmigs? Kada per miegus Tu garsiai mano vardą suriksi?! Nuo liūdesio žvarbaus, Tu niekada nesustingsi! Tu man labai patinki ir patiksi visada!!! Būki Tu mano skaisti Saulelė Mylima!! Svajoju, kad man taptum dar labiau artima!

Žvaigždutės sninga pamažu, aš su Tavimi noriu būti kartu... Sugalvoki slaptą norą ir Tu, tikiu, kad jis išsipildys greitai! Noriu būti Tavo aš draugu ir sapnu Tavu... Tave lankysiu aš sapne dažnai... Man pavydi net išdykę angelai, dideli jų angeliški sparnai... Noriu, kad būčiuotum mane saldžiai, kaip niekada, juk baigėsi šalta žiema! Greitai bus visur žolė žalia, svajoju, kad būtum su manimi amžinai šalia! Blogai būti vienišai, skęsti liūdesyje, gyventi praeityje...

Šiandien, kaip beprotis aš noriu būčiuotis, noriu švelniai su Tavimi glebeščiuotis, visą naktį apie Meilę šnekučiuotis... Neskaičiuoki būčinių, jų niekada nebus gana... Žinok, šiame pasaulyje Tu ne viena, aš esu visai šalia... Būki Tu mano vienintele žvaigžde! Švieski ir neužgeski niekada, net ir saulėtą dieną, spindėki mano akyse, nutūpki mano širdyje! Šokime Mes abu žvaigždžių Lietuje, maudykimės Meilės jūroje greta! Tik aš ir Tu keliaukime ten kur niekada nebuvome....

Mėnuliukas šypsosi Tau plačiai, jis žino, kad vaikystėje gera mergaitė buvai... Aš sapnavau gražų sapną, sapne mane saldžiai būčiavai, arti šalia manęs buvai, apkabinusi mane savo švelniame glėbyje laikei... Gražius žodžius man tyliai sakei, mano kūno virpejimą jautei... Ant mano kūno medumi savo paveikslą švelniomis rankomis lėtai tapei. Nuo Mūsų aistros ošė netikėtai net vieniši miškai! Pabūčiuok mane dar kartą saldžiai ir nekaltai! Laikyki mane savo glėbyje ilgai!

Blogoji Fėja būtų klaidingą išėjimą iš labirinto nurodžius, bet man jau visai nesvarbu, tikiu, kad ilgai būsiu su Tavimi kartu! Tenai aukštai yra daug ryškių spindinčių žvaigždžių, ne vieną esu Tau nuskinęs, ne vienu gražiu žodžiu Tave pavadinęs... Ne vieną popieriaus lapą esu sugadinęs, rašydamas Tau gražų Meilės laišką, savo sapne... Skraido išdykę saldūs būčiniai ore... Noriu išsimaudyti su Tavimi saldaus šampano fontane, noriu važiuoti viename jausmų traukinyje..

Mano užmerktose, mėlynose akyse paslaptina migla, kaip noriu pamatyti besišypsančią Tave! Dėl Tavęs nebijočiau pasiklysti net tirštame rūke! Aš tikiu Mūsų ištikima kelrode žvaigžde, jinau parodys kelią pas Tave! Vėl tapsiu aš sapnu pardavėjas, kad galėtum nusipirkti iš manęs sapnus, kuriuose matytum tik mane! Parduočiau už būčinius saldžius! Be Tavęs bus vienišas netik brangus sodžius! O, kad bent savo žvilgsniu būtum man iš liūdesio labirinto išėjimą parodžius...

Net brangiausias briliantas nėra vertas gražiu jausmų! Nei Meilės, nei Laimės už jokių pinigų nenusipirksi Tu, bet vistiek eisiu ieškoti lobių, kadaise kažkur užkastų! Kad rasiu aš didžiausią gyvenimo lobį nėra jokių minčių! O, jeigu atvirai didžiausias mano gyvenimo lobs esi tik tai Tu! Kolkas Mes naktimis kartu tik mano gražiame, spalvotame sapne... Tikiu, kad niekada neužges Mūsų lange nepaprastai romantiška ir gundanti, kaitri žvakių šviesa, tikiuosi tai tiesa!

Noriu būti Feniksu dideliu ir galingu, neatsisakyčiau jokių man mestų likimo išsūkių ugningų... Fenikso niekas nelaiko pavojingu, ji sieja su paukščiu įsimylėjusiu ir svajingu... Geroji Fėja neišpildo blogų norų įnoringų... Ji ne vieną likimo brolių padarė laimingu! Noriu aš uzdraustų Meilės uogų sultingų, jas valgyčiau lėtai su Tavimi ant jūros kranto! Klaidžiodamas Meilės trikampyje nesutikau nei vieno Amūrų desanto. Dėl Tavo mylinčių akių atsisakyčiau brilianto!

Noriu aš rozinio Flamingo, o gal labiau nuotykiu saldaus ir nuodėmingo! Bijau aš tamsaus ir tankaus miško pragaištingo! Niekaip neapsisaugosime nuo posūkio staigaus ir pavojingo, bet Mums gali padėti gerieji angelai. Ir nesvarbu, kad Tu jų nematai, bet jie yra visada šalia, aš jaučiu jų gerosios auros spinduliavimą! Ne vienas Meilės laivas įveikė stipriausią bangavimą! Aš labai vertinu Tavo nuoširdų bendravimą! Savame sapne kartais girdžiu Fenikso sparnų mosavimą...

Mano Laimės paukšte neskris per stiprų vėją, nes jis aplaužys Tavo gležnus sparnus! O, Paukšte, Tu aplankai ne vienus jau nuspręstus likimus! Paukšte, Tau stebuklingoje Meilės šalyje saugu tikrai bus, tenai nėra jokio stipraus, klastingo vėjo! Ne vienas išsūkių medis dėl jo bėdų turėjo... Geroji Fėja savo burtais Meilės šalyje sunkiai vėją nugalėjo! Meilės šalyje nėra Arėjo, ten nesutiksi išmintingo Galilėjo! Meilės kometos visatoje žaibišku greičiu į žemę skriejo!!

Tavo saldūs būčiniai, nuoširdus bendravimas, švelnus apkabinimai, glamonės, kerintis žvilgsnis, gundantis akių mirksnis, viskas ko man reikia, mane emociškai veikia! Įsimylėja kartais išdykusius Amūrus peikia, kad nėra pas juos abipusės Meilės! Kai nėra abipusės Meilės, tau nepadės net romantiškos eilės! Dar ne vienas įsimylėjas Meile be atsako liūdės ir nesvarbu, kad jam stipriai širdelę nuo abipusės Meilės trūkumo skaudės! O, gal sedės jis apsikabinęs visą naktį Mylimą žmogų, o jo taip ir niekas, niekada nemylės! Tikiu, kad Mums Meilės švyturiai dar ilgai švies! Jie, kaip romantikos pranašai išsimaudyti Meilės jūroje Mus kartu kvies! Žvaigždėtas dangus Mums visą naktį švies! Mano išdykusios glamonės Tavo labai švelnų kūną ne vieną kartą lies! Erotas vienišų likimų taip ir niekada nepagailės! O, gal niekas niekada nenuskins vienišos gėlės, kuri auga dideliuose laukuose... Pieva, laukas, kelias, upė mane Tavo virpanti šiluma supa...

Mano rankos nakties žaisme uždraustą Meilės vaisių lėtai lupa, ragausime Mes jo pirmą kartą... Ilgiau jo laukti jau tikrai neverta... Ne viena sėkla į Mūsų jausmų dirvą jau išberta, ne viena vieniša naktis Mūsų ištvirta... Tu esi gražiai ir tyrai, abipusei Meilei sutverta... Kiek klastingo likimo labirinto durų praverta niekas nežino... Kiek dar Amūrai savo aštriomis strėlėmis likimų pagadino?! Tyri jausmai ne vieną saldų Meilės vaisių paslapčia užaugino... Tavo šiltas žvilgsnis ne kartą mane nerealiuose svajose skandino, bet taip ir niekas manęs, savo meilučiu nevadino... Meilės lietus ne vieną vienetvės sėklą pasodino... Tavo labai kerintis žvilgsnis ne kartą mane nuramino! Man reikia Tavo Meilės labiau nei geriausio vitamino! Saldūs būčiniai daug adrenalino pagamino! Negi Mums reikės laukti dar ilgai keliaujančio Meilės Piligrimo?! Jis aplanko šventas, įspūdingas vietas... Noriu padovanoti Tau gėles gražias ir retas...

Sapnų gaudyklė, jos norėtų kiekvienas, kuris užmiršta gražius savus sapnus! Tikiu, kad aistra ir geismas skalaus Mūsų krantus... Amūrai dar ilgai įsimins Mūsų vardus... Debesys juodus aplankys saldus, ilgai lauktas Meilės lietus... Jis nuskalaus Mūsų vingiuotus, bendrus likimus... Šiltas, tropinis vėjas Mums pūs ir kedens nerūpestingai Mūsų plaukus... Tūrbūt savame sapne per miegus neesi mano vardo garsiai šaukus?! Ne vieną sūrią ašarą nuo savo skruosto esi nubraukus!

Aš noriu būti Tavo Altorių šešėlio herojus... Lauktų Mūsų šviesus, bendras rytojus... Apie mano eiles nieko taip ir būtum nesužinojus, jei manęs nebūtum pažinojus... Žinau tikrai, kad Mūsų abiejų laukia pasakiškas, stebuklingas rojus... Meilės Deivė žinodama apie Mus anksčiau, būtų jau seniai Mūsų vardus skambia arfa grojus... Mus saugo ištikimi angelai, Mūsų nelaukia joks baisus pavojus... Mūsų Meilės gėrimo dar neesi vartojus, jis stovi nepalietas ant aukšto stalo!

Mano Meile, ar žinai, ar žinai?! Nuo jausmų man auga angeliški, dideli, balti sparnai... Aš pakilsiu aukštai, ten aukštai, kur nenuneš jokie gražiausieji sapnai... O, gaila, kad manęs savo sapne Tu nematai... Tu lėtai ant baltos drobės banguotą Meilės jūrą ryškiomis spalvomis tapai... Džiaugiuosi, kad mane Tu sutikai... Bus laimingi Mūsų būsimi namai... Jų norėtų net vieniši milžinai... Skaisti saulutė Mums šypsosi plačiai, greitai pasieks Mus kaitrūs jos spinduliai.....

Išdykę. Sonetai. XXI.

